

WYMOGI PRAWNE W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA DLA WARSZTATÓW BLACHARSKO - LAKIERNICZYCH

Zgodnie z obowiązującymi przepisami każda instalacja technologiczna emitująca lotne związki do atmosfery wymaga zgłoszenia jej użytkowania, lub uzyskania zgodny na jej użytkowanie 30 dni przed planowanym terminem jej uruchomieniem. W przypadku instalacji działających od wielu lat ustawodawca przewidział jako ostateczny termin włączenia ich pod obowiązujące przepisy Prawa Ochrony Środowiska datę 1 listopada 2007 roku. Czynniki decydującymi o wszczęciu odpowiedniej procedury postępowania jest ilość wszystkich stosowanych materiałów chemicznych w obiekcie. Do 1000 kg rocznie **zgłoszenie** instalacji, powyżej 1000 kg rocznie **pozwolenie na użytkowanie**. Obie procedury różnią się zarówno w ilości dokumentów jak i obszerności opracowania. I tak dla przykładu koszt zgłoszenia instalacji lakierniczej to około 1500 zł. Koszt uzyskania pozwolenia to średnia wartość 5000 zł i to pod warunkiem, że użytkownik instalacji dysponuje projektem obiektu, DTR urzędzeń i opisem procesu technologicznego realizowanym w obiekcie.

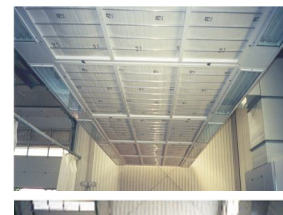
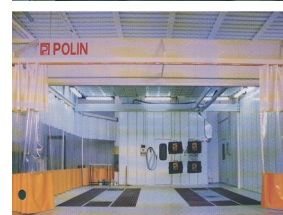
Obok podstawowego czynnika decydującego o odpowiedniej procedurze postępowania dodatkowo jest też wymóg nieprzekroczenia emisji określonych wartości LZO (lotnych związków organicznych) w ciągu jednej godziny pracy i doby. W przypadku gdy lakiernia stosuje materiały o dużej zawartości LZO, także technologię wodorozcieńczalną która nie jest wolna całkowicie od tych składników – a ich ilość nie przekracza 1000 kg rocznie to i tak konieczne jest uzyskanie **pozwolenia na użytkowanie** instalacji.

Pod pojęciem lotne związki organiczne „LZO”, rozumie się każdy związek organiczny mający w temperaturze 293,15 K prężność par nie mniejszą niż 0,01 kPa, względnie posiadający analogiczną lotność w szczególnych warunkach użytkowania. Ogłoszona 21 kwietnia 2004 roku Dyrektywa 2004/42/CE dotyczy ograniczenia emisji tych związków w warsztatach lakierniczych przez zmniejszenie zawartości LZO w farbach, lakierach i produktach do odnawiania pojazdów. LZO są przedmiotem rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych z instalacji oraz rozporządzenia w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji.

Stałe i okresowe pomiary emisji LZO wykonuje się metodą ciągłej detekcji płomieniowo-jonizacyjnej, oznaczając całkowity węgiel organiczny i dokonując — w przypadku pomiarów okresowych — trzykrotnego odczytu. Pomiary okresowe wykonuje się raz na rok na emiterach obiektu tj. w kanałach wyrzutni kabiny lakierniczej i stanowisk, a w przypadku ich braku w kanale wyrzutni układu wentylacyjnego lakierni. Do przeprowadzenia takich pomiarów uprawniona jest od 1 stycznia 2009 roku wyłącznie jednostka akredytowana przez Ministerstwo Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych. Pomiary o których mowa często mylone są z innymi pomiarami prowadzonymi w ramach postępowania kontrolnego SANEPIDu gdy czujniki dla poszczególnych substancji chemicznych przypinane są do kombinowanych pracowników zakładu i mierzą one poziomu zanieczyszczenia w trakcie ośmiodzinnego dnia pracy takiego pracownika np. lakiernika samochodowego. Pomiary tego typu związane są z określeniem poziomu stężenia substancji na stanowisku pracy i porównania ich z normami NDS (najwyższych dopuszczalnych stężeń substancji chemicznych stanowiska pracy). Przepisy te nie wynikają z Prawa Ochrony Środowiska tak jak i potencjalna kontrola stężenia obłoku gazowego w trakcie lakierowania prowadzona przez inspektorów Państwowej Straży Pożarnej. Niestety fakt dokonywania pomiarów NDS przez SANEPID nie m nic wspólnego z legalnością działania lakierni pod kątem PRAWA OCHRONY ŚRODOWISKA. Pomimo że obiekt budowlany w którym działa lakiernia jest przeznaczony do tego celu , pomimo kontroli i pozytywnej opinii ppoz. , pomimo kontroli pomiarów i pozytywnej opinii SANEPID ... brak zgody na użytkowanie instalacji oznacza, że lakiernia działa niezgodnie z obowiązującymi przepisami i jako taka powinna zawiesić działalność do czasu uzyskania odpowiedniej zgody, lub dopuszczenia ! ... ponieważ niezarejestrowana instalacja emisyjna stanowi zagrożenie dla środowiska.

Niezależnie od zgłoszenia instalacji lakierniczej do użytkowania czyli **uzyskania pozwolenia na wprowadzenie do powietrza lotnych gazów i pyłów**, konieczne jest także **uzyskanie zgodny na wytwarzanie odpadów stałych** podzielonych na odpady komunalne zwykłe, odpady niebezpieczne dla środowiska naturalnego i odpady stwarzające zagrożenie dla środowiska. Wytwórca odpadów, tj. każdy podmiot którego działalność powoduje powstawanie odpadów zobowiązany jest do złożenia informacji, lub uzyskania stosownych decyzji i pozwoleń na gospodarowanie odpadami. Jest to uzależnione od ilości i rodzaju odpadów, które są przez niego wytwarzane. I tak:
- uzyskanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów – jest wymagane, gdy w związku z eksploatacją instalacji wytwarzanych powyżej 1 Mg (tony) odpadów niebezpiecznych rocznie lub powyżej 5 tys. Mg odpadów innych niż niebezpieczne rocznie, - uzyskanie decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi – jest wymagane jeżeli wytwarzanych jest powyżej 100 kg rocznie odpadów niebezpiecznych, - przedłożenia informacji o wytwarzanych odpadach, oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami – jest wymagane gdy wytwarzanych jest do 100 kg rocznie odpadów niebezpiecznych albo powyżej 5 Mg rocznie odpadów innych niż niebezpieczne.

Pozwolenie można uzyskać po przedłożeniu stosownych wniosków w organie ochrony środowiska (dla serwisów samochodowych jest to starostwo powiatowe). Wytwarzane odpady muszą być ewidencjonowane. Ewidencję w obrocie odpadami prowadzi się przy użyciu - karty przekazania odpadów i - karty ewidencji odpadów. Karta przekazania odpadów jest podstawowym dokumentem, który potwierdza sposób zagospodarowania odpadów. W przypadku przekazania odpadów innemu posiadaczowi (firmie obsługującej wywóz odpadów) należy ten fakt potwierdzić właśnie na karcie przekazania. Jest ona sporządzana w 3 egzemplarzach (po jednym egzemplarzu dla: przekazującego odpad, firmy transportującej i przejmującego odpad).

Obowiązek sporządzania karty ciąży na posiadacza odpadów, który ten odpad przekazuje. Karta ewidencji musi być prowadzona dla każdego rodzaju odpadu oddzielnie przez posiadacza odpadów, który wytwarza powyżej 100 kg odpadów niebezpiecznych rocznie. Dodatkowo raz w roku sporządza się roczne zestawienie o ilościach i sposobach gospodarowania nimi, które przesyła się do Urzędu Marszałkowskiego i Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. Zasady klasyfikowania odpadów określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001r. w sprawie katalogu odpadów. Znajduje się tam również lista odpadów wraz z wyróżnionymi odpadami niebezpiecznymi. Bardzo ważne jest, aby w gospodarowaniu odpadami, przy sporządzaniu wniosków, sprawozdań oraz w obrocie odpadami posługiwać się wyłącznie kategoriami określonymi w w/w rozporządzeniu.

Każdy podmiot jest zobowiązany prowadzić aktualizowaną co kwartał ewidencję: - ilości i rodzajów gazów, lub pyłów wprowadzanych do powietrza oraz dane, na podstawie których określono te ilości (wyniki pomiarów, atesty i karty wyrobów, materiałów, stosowanych paliw, surowców itp.) - ilości i jakości pobranej wody powierzchniowej i podziemnej (odczyty wodomierzy, protokoły badań laboratoryjnych) - ilości, stanu i składu ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi (protokoły badań laboratoryjnych, protokoły z kontroli) - wielkości, sposobu i rodzaju zagospodarowania terenu, z którego odprowadzane są ścieki (wody opadowe lub roztopowe, ujęte w systemy kanalizacyjne, pochodzące z terenów zanieczyszczonych) Ewidencja ta jest prowadzona w zakresie, w którym podmiot rzeczywiście podlega przepisom o korzystaniu ze środowiska. Dane te służą do sporządzania kwartalnych sprawozdań do Urzędu Marszałkowskiego i Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska oraz obliczania należnych opłat za korzystanie ze środowiska (tak zwanych „opłat marszałkowskich”). Wysokość opłat określona została w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 2004r. w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska.

Spis aktów prawnych

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 Prawo ochrony środowiska
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska (Dz.U. nr 260 poz.2176)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie wzorów wykazów zawierających informację i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat i sposobu przedstawiania tych informacji i danych (Dz.U. nr 252 poz. 2128)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2004r. w sprawie przypadków, w których wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z instalacji nie wymaga pozwolenia (Dz.U. nr 283, poz. 2840)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2004r. w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia (Dz.U. nr 283, poz. 2839)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2004r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji
- Ustawa prawo wodne z dnia 18 lipca 2001r.
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 lipca 2004r. w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U. nr 168 poz.1763)
- Dyrektywa 2004/42/CE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ograniczeń emisji lotnych związków organicznych w wyniku stosowania rozpuszczalników organicznych w niektórych farbach i lakierach oraz produktach do odnawiania pojazdów
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz.U. nr 260 poz. 2181)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2004 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz.U. nr 283 poz.2842)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. nr 122 poz. 1054 i 1055)
- Ustawa o odpadach z dnia 27 kwietnia 2001r.
- Ustawa z dnia 11 maja 2001r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i depozytowej
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001r. w sprawie katalogu odpadów (Dz.U. nr 112 poz. 1206)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów (Dz.U. nr 30 poz. 213)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 grudnia 2001r. w sprawie zakresu informacji oraz wzorów formularzy służących do sporządzania i przekazywania zbiorczych zestawień danych (Dz.U. nr 152 poz. 1737)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 maja 2002 r. w sprawie listy rodzajów odpadów, które posiadacz odpadów może przekazywać osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym, niebędącym przedsiębiorcami, do wykorzystania na ich własne potrzeby (Dz.U. nr 74 poz. 686)

